

ЗАКОН ЗА ЗАШТИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО ОД ЗАРАЗНИ БОЛЕСТИ

Редакциски пречистен текст¹

I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Со овој закон се утврдуваат мерките за спречување на појавата, рано откривање, спречување на ширењето и сузбивање на заразните болести и на инфекциите, правата и обврските на здравствените установи, правните и физичките лица, како и надзорот над спроведувањето на мерките, со цел на заштита на населението од заразни болести.

Член 2

Одделни изрази употребени во овој закон го имаат следново значење:

1) "заразна болест" е заболување предизвикано од биолошки агенс (бактерии, вируси, паразити, габи) или нивни токсини кое може на директен или индиректен начин да се пренесе на луѓето;

2) "сомневање за заразна болест" е состојба кога лицето има симптоми кои сугерираат на одредено заразно заболување;

3) "инфекција" е навлегување на биолошки агенс во организмот на човекот и негово размножување и одржување;

4) "епидемија" е пораст на заболувања од одредена заразна болест кој по време и место го надминува вообичаениот број на случаи во претходниот период, како и невообичаено зголемување на бројот на болелите со компликации или смртен исход, појава на две или повеќе меѓусебно поврзани заболувања од заразна болест која никогаш или повеќе години не се појавила на едно подрачје или појава на поголем број заболувања од непознат причинител што ги следи фебрилна состојба;

5) "носителство" е состојба кога лице излучува патогени агенси и може да биде извор на зараза, иако лицето не е болно;

6) "интрахоспитална (нозокомијална) инфекција" е инфекција за која заразувањето временски се врзува со третман и со престој во здравствени установи;

7) "скрининг испитување" е епидемиолошки метод за согледување на моменталната состојба кај населението во однос на некое заразно заболување, причинител на одредено заразно заболување, имун одговор и слично, со користење на одреден примерок;

¹ Редакциски пречистениот текст на Законот за заштита на населението од заразни болести ги опфаќа: основниот текст на Законот за заштита на населението од заразни болести, објавен во "Службен весник на РМ" бр.66/04, Законот за изменување и дополнување на Законот за заштита на населението од заразни болести, објавен во "Службен весник на РМ" бр.139/08, Законот за изменување и дополнување на Законот за заштита на населението од заразни болести, објавен во "Службен весник на РМ" бр.99/09, Законот за изменување и дополнување на Законот за заштита на населението од заразни болести, објавен во "Службен весник на РМ" бр.149/14, Законот за изменување и дополнување на Законот за заштита на населението од заразни болести, објавен во "Службен весник на РМ" бр.150/15 и Законот за изменување и дополнување на Законот за заштита на населението од заразни болести, објавен во "Службен весник на РМ" бр.37/16, во кои е означено времето на нивното влегување во сила и примена.

8) "зооноза" е заболување кај животните од кое може да заболи и човек и

9) "карантин" е изолација што се состои од ограничување на движењето на болни или на сомнително болни или на контакти со болни од одредени болести со висок ризик, во наменски простории каде што ризикот од ширење на инфекциите е намален на најниска можност, во присуство на персонал кој користи соодветни заштитни средства и со посебен режим на движење и однесување.

10) „изолат“ е докажан причинител на заразно заболување од донесен примерок (од хумано или анимално потекло, храна и нежива средина) обработен и засаден на соодветна хранлива подлога која ќе го овозможи растот на патогени микроорганизми;

11) „заразено подрачје“ е подрачје каде постојат еден или повеќе извори на зараза и во кое постојат услови за ширење на заразата и

12) „загрозено подрачје“ е подрачје каде може да се пренесе заразна болест од заразено подрачје и каде постојат услови за ширење.

Член 3

Органите на државната управа, органите на општините и градот Скопје, здравствените установи и другите правни и физички лица се должни, во рамките на своите надлежности и права и обврски, да соработуваат и да разменуваат информации за спроведувањето на мерките за спречување на појавата, раното откривање, спречување на ширењето и сузбивањето на заразните болести и на инфекциите пропишани со овој закон.

Член 4

Секој има право на заштита од заразни болести и обврска да се заштити себеси и другите од заразување.

Член 5

Заштитата од заразни болести се остварува преку планирање, организирање, постојано следење на епидемиолошката состојба и спроведување на мерките пропишани со овој закон, како и на надзор и контрола над спроведените мерки.

Член 6

Спроведувањето на мерките за заштита од заразните болести имаат приоритет во однос на спроведувањето на другите мерки за здравствена заштита, како и во однос на обезбедувањето на материјални и други средства.

Член 7

Мерките за заштита од заразни болести непосредно ги спроведуваат здравствените установи и здравствените работници, при што применуваат методи и средства согласно со најновите научно-медицински достигнувања, овој закон и со друг закон од областа на здравствената заштита.

Во спречувањето и сузбивањето на заразните болести одредени мерки спроведуваат и други правни и физички лица согласно со овој закон.

Член 8

Министерството надлежно за вршење на работите од областа на здравството (во натамошниот текст: министерство) го следи движењето на заразните болести во Република Македонија и во светот и за тоа ги известува надлежните органи, донесува програми за заштита на населението од заразни болести, усогласува активности и одредува мерки за спроведување на програмите.

Член 9

Институтот за јавно здравје на Република Македонија ја следи и проучува епидемиолошката состојба со заразните болести на територијата на Република Македонија и за епидемиолошката состојба во Републиката редовно го информира министерството.

Член 10

Центрите за јавно здравје ја следат епидемиолошката состојба со заразните болести на подрачјето за кое се основани и за состојбата го известуваат Институтот за јавно здравје на Република Македонија и општините и градот Скопје.

Центрите за јавно здравје, на барање на општините и градот Скопје, се должни да им доставуваат информации за состојбата со заразните болести на подрачјето за кое се основани.

II. МЕРКИ ЗА СПРЕЧУВАЊЕ И СУЗБИВАЊЕ НА ЗАРАЗНИ БОЛЕСТИ

Член 11

Заштитата на населението од заразни болести опфаќа општи и посебни мерки за спречување на појавата, раното откривање, спречувањето на ширење и сузбивањето на заразните болести и на инфекциите.

Член 12

Општи мерки кои се спроведуваат за заштита од заразни болести се:

1) обезбедување безбедна вода за пиење и контрола над исправноста на водата и објектите за водоснабдување;

2) обезбедување санитарно-хигиенски и други услови во производството, подготвувањето, чувањето и прометот на храната;

3) отстранување на отпадни води и друг тврд и течен отпад на начин кој ќе оневозможи загадување на човековата околина (вода, земјиште, воздух);

4) вршење на превентивна дезинфекција, дезинсекција, дератизација, и други хигиенско-технички мерки на населени места и други јавни површини;

5) обезбедување санитарно-технички и хигиенски услови во јавни објекти: училишни и предучилишни установи, објекти за исхрана, објекти за водоснабдување, други јавни установи, средства за јавен сообраќај, како и на јавни места;

6) обезбедување хигиенски исправна вода во бањите, рекреативните базени, езера и други рекреативни објекти и природни лекувалишта и

7) обезбедување на превентивно - промотивни активности за унапредување на здравјето на населението.

Општите мерки од ставот 1 точки 1, 3, 4, 5, 6 и 7 на овој член се должни да ги организираат и следат општините и градот Скопје.

Општите мерки од ставот 1 на овој член се спроведуваат во согласност со стандардите и постапките утврдени со закон за секоја дејност одделно.

Во организирањето и следењето на општите мерки општините и градот Скопје можат да соработуваат со центрите за јавно здравје.

Член 13

Посебни мерки за заштита на населението од заразни болести се:

1) откривање на извори на зараза (заболени или носители) и поставување на етиолошка дијагноза;

2) пријавување на заразните болести;

3) епидемиолошки истражувања;

4) изолација, здравствен надзор, карантин, превоз и задолжително лекување;

5) имунопрофилакса и хемиопрофилакса;

6) дезинфекција, дезинсекција и дератизација;

7) спроведување на здравствено-хигиенски прегледи;

8) следење на интрахоспиталните инфекции и преземање мерки за нивно превенирање и

9) здравствена едукација.

Посебните мерки од ставот 1 на овој член се должни да ги спроведуваат здравствените установи.

По исклучок од ставот 2 на овој член посебните мерки од ставот 1 точка 6 на овој член можат да ги вршат и правни лица што ги исполнуваат условите пропишани со овој закон и прописите донесени врз основа на него.

Член 14

Владата на Република Македонија на предлог на Министерството донесува програми за извршување на одредени активности кои не се опфатени со програмите донесени согласно со прописите за здравствената заштита.

Советите на општините и на градот Скопје по претходно мислење на надлежниот центар за јавно здравје за подрачјето за кое е основан (во натамошниот текст: надлежен центар за јавно здравје) донесуваат програми за спроведување на општите мерки за заштита на населението од заразни болести на своето подрачје.

Во програмите од ставовите 1 и 2 на овој член се утврдуваат активностите, извршителите, роковите и изворот на финансиските средства за спроведување на програмите.

Откривање и пријавување на заразните болести и нивните причинители

Член 15

Секој лекар кој врз основа на клинички и епидемиолошки податоци ќе открие или ќе се посомнева на заразно заболување, должен е веднаш да ги преземе мерките пропишани со овој закон, а со цел да се спречи натамошното ширење на заразата.

Во случаите кога лекарот ќе постави клиничка дијагноза или ќе се посомнева дека лицето има заразно заболување треба да го потврди заболувањето врз основа на микробиолошко испитување и согласно со критериумите за дефиниција на случај.

Критериумите за дефинирање на случај од ставот 2 на овој член ги пропишува министерот кој раководи со министерството (во натамошниот текст: министер).

Микробиолошко испитување на причинителите на заразни болести се врши и во случај на појава или опасност од појава на епидемија на заразна болест.

Член 16

Микробиолошки испитувања можат да вршат само микробиолошки лаборатории кои се овластени од министерот и акредитирани согласно со прописите за акредитација.

Член 17

Лекарот е должен веднаш по поставувањето на клиничка дијагноза до надлежниот центар за јавно здравје да пријави заболување или смрт од следниве заразни болести:

- 1) антракс (Anthrax);
- 2) бактериски алиментарни инфекции и интоксикации (Toxiinfectio alimentaris);
- 3) бруцелоза (Brucellosis);
- 4) беснило (Rabies);
- 4-а) бактериски менингити (Bacterial meningitis);
- 5) синдром на стекнат имунодефицит (СИДА);
- 6) ботулизам (Botulismus);
- 7) вирусен хепатитис А (Hepatitis virosa A);
- 8) вирусен хепатитис Б (Hepatitis virosa B);
- 9) вирусен хепатитис Ц (Hepatitis virosa C);
- 10) други вирусни хепатитиси - (Hepatitis virosa);
- 11) вирусни хепатитиси - (Hepatitis virosa);
- 12) вирусен енцефалит (Encephalitis virosa);
- 13) вирусни менингитиси (Meningitis virosa);
- 13-а) дамчест тифус (Typhus exantematicus);
- 14) голема кашлица (Pertussis);
- 14-а) големи сипаници (Variolla);
- 15) гонореја (Gonorrhoea);
- 16) грип (Influenza);
- 17) детска парализа (Polyomyelitis);
- 18) дифтерија (Dyphtheria);
- 19) ентероколити (Enterocolitis);
- 19-а) жолта треска (Yellow fever);
- 20) ехинококоза (Echinococcosis);
- 21) заушки (Parotitis);
- 21-а) инфекции со haemophilus influenza тип Б;
- 21-б) инфекции со кламидија;
- 21-в) инфекции предизвикани од E coli;
- 21-г) јерсиниоза (Yersiniosis);

- 21-д) Q треска (Q fever);
- 22) инфективна мононуклеоза (Mononucleosis infectiva);
- 23) колера (Cholera);
- 23-а) кампилобактериоза (Campylobacteriosis);
- 23-б) криптоспоридиоза (Cryptosporidiosis);
- 24) лајм борелиоза (Lyme boreliosis);
- 25) лајшманиоза (Leishmaniosis);
- 26) легионерска болест (Legionellosis);
- 27) лептоспирози (Leptospirosis);
- 27-а) листериоза (Listeriosis);
- 28) маларија (Malaria);
- 29) мали сипаници (Morbilli);
- 30) менингококна болест (Meningitis epidemica);
- 31) овчи сипаници (Varicella);
- 32) прионски болести (Prion diseases);
- 32-а) пнеумнококни инфекции;
- 32-б) пријавување на акутна флакцидна парализа (АФП);
- 33) салмонелози (Salmonellosis);
- 33-а) сарс (тежок (остер) акутен респираторен синдром);
- 34) сифилис (Syphilis);
- 35) скарлатина (Scarlatina);
- 36) тетанус (Tetanus);
- 37) тифус и паратифуси (Typhus abdominalis, Paratyphus);
- 38) токсоплазмоза (Toxoplasmosis);
- 39) трихинелоза (Trichinellosis);
- 40) туберкулоза (Tuberculosis);
- 41) туларемија (Tularemia);
- 42) хеморагична треска - Кримска (Crimean hemorrhagic fever);
- 43) хеморагична треска со бубрежен синдром (Hemorrhagic fever with renal syndrome);
- 44) други хеморагични вирусни трески (Hemorrhagic fevers);
- 45) црвенка (Rubeola);
- 46) чума (Pestis);
- 46-а) џардијаза (Giardiasis);
- 47) шигелоза (Dysentery bacillaris) и
- 48) шуга (Scabies).

Член 18

Лекарот е должен веднаш по дознавањето да пријави и секое сомневање од следниве заразни болести:

- 1) дифтерија (Diphtheria);
- 2) менингококова болест (Meningitis epidemica);
- 3) вирусна хеморагична треска (Viral hemorrhagic fever);
- 4) колера (Cholera);
- 5) чума (Pestis);
- 6) детска парализа (Poliomyelitis);

- 7) цревен тифус и паратифус (*Typhus abdominalis*, *Paratyphus*);
- 8) пегав тифус (*Typhus exanthematicus*) и
- 9) непозната болест.

Член 19

Лекарот е должен веднаш по дознавањето да го пријави и секое носителство на причинителите на следниве заразни болести:

- 1) цревен тифус и паратифус (*Typhus abdominalis*, *Paratyphus*);
- 2) вирусен хепатитис Б и Ц (*Hepatitis virosa B,C*);
- 3) ХИВ инфекција (*HIV infection*) и
- 4) маларија (*Malaria*).

Член 19-а

Лекарот е должен еднаш неделно, за претходната недела, до надлежниот центар за јавно здравје да поднесе збирна пријава за бројот на заразните заболувања кои подлежат на задолжително пријавување согласно овој закон и за другите заразни заболувања кои ги евидентирал според збирот на симптомите и знаците кои биле присутни кај пациентите во текот на неделата, според следните групи:

- 1) сомнение на инфекција на горните респираторни патишта;
- 2) сомнение на инфекција на долните респираторни патишта;
- 3) сомнение на исипни трески, без овчи сипаници (*varicella*);
- 4) сомнение на воспалени на мозочните обвивки и мозокот (*meningoencephalitis*);
- 5) акутна водена дијареја;
- 6) акутна крвава дијареја;
- 7) сомнение на акутни инфективни жолтици и
- 8) сомнение на акутни хеморагични трески.

Содржината на пријавата од ставот 1 на овој член ја пропишува министерот за здравство.

Член 20

На задолжително пријавување подлежи и:

- 1) секое епидемиско јавување на заразна болест;
- 2) интрахоспитална инфекција;
- 3) поствакцинална компликација која го надминува степенот на нормална поствакцинална реакција и
- 4) секое каснување или повредување од страна на животно заболено од беснило или животно сомнително дека е заболено од беснило.

Пријавувањето од ставот 1 точки 1 и 2 на овој член го врши директорот на здравствената установа, а пријавувањето од точките 3 и 4 го врши лекарот.

Член 21

Во случај на каснување или повредување од страна на животно заболено од беснило или животно сомнително дека е заболено од беснило лекарот е должен лицето веднаш да го упати во здравствена установа за антирабична заштита.

Министерот ги определува здравствените установи за вршење на антирабична заштита.

Член 22

Центрите за јавно здравје се должни веднаш по дознавањето да го пријават до надлежниот орган за ветеринарно здравство секој случај на заболување кај луѓе од зоонози.

Надлежниот орган за ветеринарно здравство е должен веднаш по дознавањето да го пријави на надлежниот центар за јавно здравје секој случај на појава на зооноза кај животните.

Член 23

Микробиолошките лаборатории се должни веднаш да ги пријават до надлежниот центар за јавно здравје, Министерството за здравство и Државниот санитарен и здравствен инспекторат, а најдоцна во рок од 48 часа од утврдувањето на секоја изолација или со друга лабораториска метода докажани, независно од изворот на изолатот следниве причинители:

1. *Bacillus anthracis*
2. *Brucella* spp.
3. *Borrelia burgdorferi*
4. *Campylobacter* spp., ентеропатогени
5. *Chlamydia psittaci*
6. *Chlamydia trachomatis*
7. *Clostridium difficile*, кои продуцираат токсини
8. *Corynebacterium diphtheriae*, кои продуцираат токсини
9. *Coxiella burnetii*
10. *Cryptosporidium*
11. Crimean – Congo Hemorrhagic Fever (CCHF) вирус
12. Dengue вирус
13. *Entamoeba histolytica*
14. *Enterobacter sakazakii*
15. *Escherichia coli*, ентеропатогени, ентерохеморагични, ентероинвазивни, ентеротоксични, Shigatoxin *Escherichia coli* (STEC) O157, 026, 0111, 0103, 0145, 0104:H4, *Escherichia coli* O157:H7;
16. *Francisella tularensis*
17. *Giardia lamblia*
18. *Haemophilus influenza* тип Б (од примарно стерилни места)
19. Hantaan virusi
20. Helminthes (по типови)
21. Hepatitis virusi (по типови)
22. HIV
23. HPV
24. Influenza virusi
25. *Legionella* spp.
26. *Leptospira interrogans*
27. *Listeria monocytogenes*
28. Morbilli
29. *Mycobacterium tuberculosis*
30. *Mycoplasma pneumoniae*
31. *Neisseria gonorrhoeae*

32. *Neisseria meningitides* (од крв и ликвор)
33. *Plasmodium* spp
34. Rota virus
35. Респираторен Синцициски Вирус (RSV)
36. Rubella virus (само конгенитални инфекции)
37. Mumps virus
38. *Salmonella paratyphi*
39. *Salmonella typhi*
40. *Salmonella*, други поттипови
41. *Shigella* spp.
42. *Staphylococcus aureus* – метицилин резистентен (MRSA)
43. Стафилококни ентеротоксини
44. Сулфиторедуирачки клостридии
45. *Toxoplasma gondii* (само конгенитални инфекции)
46. *Treponema pallidum*
47. *Trichinella spiralis*
48. *Varicella zoster virus* (VZV)
49. *Vibrio cholera* O1 и O139
50. *Vibrio parahaemolyticus*
51. *Yersinia enterocolitica*, ентеропатогена
52. West Nile Virus (WNV)
53. Причинители на други хеморагични трески
54. Микроорганизми изолирани од примарно стерилни места (пр. *Staphylococcus aureus*, *Streptococcus pyogenes* (група А), *Streptococcus pneumoniae* и микроорганизми)
55. Вируси предизвикувачи на ентероколити
56. Вируси предизвикувачи на менингити / енцефалити.

Микробиолошките лаборатории се должни да го пријават до надлежниот центар за јавно здравје и секој случај на изолирана бактерија со невообичаена резистенција на антибиотици.

Начинот на водење на податоците за лабораториските испитувања и за давање на известување за причинителите на заразни болести и за лабораторискиот наод го пропишува министерот за здравство.

Микробиолошката лабораторија од ставот 1 на овој член, која што извршила изолирање на причинител од ставот 1 на овој член е должна да ги чува изолатите и документацијата во врска со примерокот и изолатот трајно.

Начинот и местото на чување на изолатите и документацијата од ставот 4 на овој член ги пропишува министерот за здравство.

Микробиолошките лаборатории се должни веднаш да ги пријават до Агенцијата за храна и ветеринарство, најдоцна во рок од 48 часа од утврдувањето на секоја изолација или со друга лабораториска метода докажани, независно од изворот на изолатот причинителите наведени во точките 1, 2, 4, 5, 14, 15, 16, 26, 27, 38, 39, 40, 43, 44, 47, 49, 50 и 51 од ставот 1 на овој член .

Микробиолошките лаборатории се должни на секои три месеци од сите примероци кои биле испитувани во микробиолошката лабораторија, 10% од примероците определени по случаен избор од страна на Државниот санитарен и здравствен инспекторат, да ги достават во друга микробиолошка лабораторија за супер анализа.

Член 24

Микробиолошките лаборатории се должни веднаш или најдоцна во рок од 48 часа од дознавањето да ги пријават позитивните резултати и за следниве причинители:

- 1) *Treponema pallidum*;
- 2) HIV;
- 3) *Neisseria gonorrhoeae*;
- 4) Rubella virus (само конгениталните инфекции);
- 5) *Toxoplasma gondii* (само конгениталните инфекции) и
- 6) *Chlamydia trachomatis*.

Член 25

Начинот на пријавување и формата и содржината на обрасците за пријавување на заразните болести и микробиолошки докажаните причинители ги пропишува министерот .

Пријавувањето на болеста СИДА од членот 17 точка 5 и ХИВ инфекцијата од членот 19 точка 3 на овој закон и микробиолошкиот наод од членот 24 на овој закон е анонимно.

Епидемиолошки истражувања

Член 26

За утврдување на изворите на зараза и патиштата на пренесување на заразните болести центрите за јавно здравје се должни веднаш, а најдоцна во рок од 48 часа по добивање на пријавата да вршат епидемиолошки истражувања (епидемиолошка анкета и извидување и микробиолошка дијагностика).

Испитувањата од ставот 1 на овој член се вршат по пријава за заразните болести од членот 17 точки 1, 2, 3, 4, 4-а, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 13-а, 14, 14-а, 15, 16, 17, 18, 19-а, 20, 21, 21-а, 21-б, 21-в, 21-г, 21-д, 22, 23, 23-а, 23-б, 24, 25, 26, 27, 27-а, 28, 29, 30, 31, 32, 32-а, 32-б, 33, 33-а, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 46-а, 47, 48, членот 18, членот 19 точки 1, 3 и 4 и членот 20 на овој закон.

Епидемиолошко истражување се врши и при појава на болести кои не се присутни или долго време не биле присутни во државата, а кои не се утврдени со овој закон.

Член 27

Со цел за процена на ризикот од некое заразно заболување можат да се вршат скрининг испитувања или анонимни неврзани тестирања на крв или друг соодветен биолошки материјал од стручни институции врз основа на овластување од министерот.

Изолација, здравствен надзор, карантин, превоз и задолжително лекување

Член 28

Лицата кои се заболени од заразни болести кои можат непосредно да се пренесат на други лица се изолираат во текот на лекувањето.

Лицата заболени од колера, цревен тифус и паратифус, чума, антракс, бруцелоза туберкулоза, лепра, тетанус, дифтерија, менингококна болест, гасна гангрена, болеста од ХИВ, легионерска болест, повратна треска, пегав тифус, Брил-Зинцера болест, детска парализа, беснило, вирусен енцефалит пренесен со крлежи, други вирусни енцефалити, жолта треска, хеморагични трески, маларија и лајшманијаза задолжително се лекуваат во здравствени установи за лекување на заразни болести.

Во здравствените установи за лекување на заразните болести задолжително се изолираат и лицата за кои се сомнева дека боледуваат од колера, чума, вирусни хеморагични трески (Ebola, Lassa и Marburg), детска парализа и дифтерија.

За заболени од белодробна чума и вирусни хеморагични трески (Ebola, Lassa и Marburg) кои се пренесуваат од човек на човек, при лекувањето се применува мерката строга изолација (карантин).

Лицата кои се заболени од други заразни болести, по медицински индикации, се лекуваат и изолираат и во други здравствени установи или домашни услови, доколку за тоа постојат услови.

Член 29

На лица кои биле или се сомнева дека биле во контакт со болен од белодробна чума и вирусни хеморагични трески (Ebola, Lassa и Marburg) кои се пренесуваат од човек на човек, им се одредува строга изолација (карантин).

Одлука за карантин, местото на карантинот и времетраењето на карантинот донесува министерот на предлог на Комисијата за заразни болести.

Член 30

Лицата болни од заразни болести се превезуваат на начин кој оневозможува натамошно ширење на болеста.

При превозот на лица болни или сомнително болни од заразните болести од членот 18 на овој закон се преземаат мерки за заштита на возачот и придружбата на болниот.

Превозот на лица болни или сомнително болни од колера, чума и вирусни хеморагични трески, како и во случај на појава на нова непозната болест што не е утврдена со овој закон се врши со санитарско возило.

По превезување на болниот санитарското возило задолжително се дезинфицира.

Член 31

Лицата кои се враќаат од земји каде што има чума, вирусни хеморагични трески, колера или маларија се ставаат под здравствен надзор.

Лицата од ставот 1 на овој член се должни да се јават во определена здравствена установа и по потреба можат да бидат подложени на клинички и лабораториски прегледи.

Здравствениот надзор над лицата од ставот 1 на овој член трае онолку колку што изнесува максималната инкубација на болеста, сметано од денот на напуштањето на ризичното подрачје, односно од денот на остварениот контакт.

На предлог на Комисијата за заразни болести министерот може да определи здравствен надзор и за други заболувања.

Трошоците за извршените клинички и лабораториски прегледи се на товар на лицето ставено под здравствен надзор.

Член 32

Лицата кои патуваат во држави каде што постои опасност од причинител на инфекција на заразни болести од членот 31 на овој закон се должни пред, за време на патувањето и по враќањето од тие држави да се заштитат, односно да се подложат на здравствен надзор согласно со одредбите на овој закон и прописите донесени врз основа на него и меѓународните здравствени правила.

Во случаи кога се патува во државите од ставот 1 на овој член, заради учество на масовни собири, патувањето може да се спроведе само организирано во група не помала од 40 лица.

Организаторот на патувањето од ставот 2 на овој член е должен да обезбеди најмалку еден лекар со соодветна медицинска опрема и лекови, кој ќе ја придружува групата и да достави список на патници, како и извештај за патувањето со назначени гранични премини при заминување и враќање во Република Македонија, до Државниот санитарен и здравствен инспекторат.

Мерките за заштита од внесување и за сузбивање на колера, чума, вирусни хеморагични трески, жолта треска и маларија ги пропишува министарот за здравство.

Имунопрофилакса и хемиопрофилакса

Член 33

Имунопрофилакса се спроведува со вакцини (вакцинација) или со примена на специфични имуноглобулини (серопрофилакса).

Вакцинацијата е задолжителна за сите лица од определена возраст против туберкулоза, дифтерија, тетанус, голема кашлица, детска парализа, мали сипаници, црвенка, заушки, хемофилус инфлуенца тип Б (Хиб), вирусен хепатитис Б, и хуман папилома вирус (ХПВ).

Вакцинација по епидемиолошки индикации се спроведува против тетанус, вирусен хепатитис Б, беснило, жолта треска, цревен тифус, грип и менингококов менингитис.

Вакцинација по епидемиолошки индикации се спроведува како :

1. имунизација на експонирани работници на одредени заразни болести;
2. имунизација на експонирани лица по епидемиолошки индикации;
3. имунизација по клинички индикации и
4. имунизација на патници во меѓународен сообраќај.

Трошоците за вакцинација од став 4 точка 1. на овој член се на товар на работодавачот.

Трошоците за вакцинација од став 4 точка 4. на овој член се на товар на лицето кое патува.

Здравствените установи се должни да обезбедат вакцинација од став 4 точки 2 и 3 на овој член.

Министерот, на предлог на Комисијата за заразни болести, може да одреди вакцинација и за други заразни болести.

Член 34

Заштита со специфичен имуноглобулин е задолжителна за:

- 1) лица кај кои е индицирана постекспозициона имунизација против беснило;

2) повредено лице кое не е вакцинирано, некомплетно е вакцинирано или нема податоци за вакцинација против тетанус;

3) здравствени работници или други лица повредени со игла или друг остар инструмент контаминирани со крв, а не се имунизирани против вирусен хепатит Б и

4) новородени од HBsAg позитивни мајки.

Член 35

Вакцинацијата ја врши доктор по медицина во здравствена установа за вршење на вакцинација овластена од министерот за здравство.

Докторот од ставот 1 на овој член е должен претходно да изврши преглед на секое лице што треба да се вакцинира, при што одредува контраиндикација за вакцинација ако постои.

Вакцинацијата можат да ја вршат и здравствените работници со више или средно медицинско образование, но само во присуство и под надзор на доктор по медицина.

Член 36

Заштита со лекови (хемиопротекција) се спроведува задолжително на сите лица кои со други мерки не се заштитени, а се изложени на зараза од туберкулоза и маларија, а по епидемиолошки индикации и на лица изложени на други заразни болести.

Член 37

Имунопротекцијата, хемиопротекцијата, лицата кои подлежат на овие мерки, начинот на изведувањето, водењето на евиденцијата и документацијата ги пропишува министерот, а за воените лица ги пропишува министерот кој раководи со министерството надлежно за вршење на работите на одбраната.

Член 38

Имунопротекција и хемиопротекција се спроведува согласно со годишната програма на Владата на Република Македонија што се донесува согласно со прописите за здравствената заштита.

Дезинфекција, дезинсекција и дератизација

Член 39

Превентивна дезинфекција, дезинсекција и дератизација е задолжителна во здравствени установи, училишни и предучилишни установи, социјални установи, угостителски објекти и јавни објекти (аеродроми, станици, пазари и слично), како и во објекти за производство, промет и складирање на храна.

Превентивната дезинфекција се врши на секои шест месеци а дезинсекцијата и дератизацијата најмалку еднаш годишно.

Задолжителна е дезинфекција на секретите, екскретите, личните и други предмети и на просторијата во која престојувал болен од колера, чума, вирусни хеморагични трески, вирусни жолтици, дифтерија, цревен тифус, паратифуси, салмонелози, детска парализа, дизентерија, антракс, беснило и туберкулоза во заразен стадиум, како и на објекти при појава на епидемии од заразни болести.

Член 40

Задолжителна е дезинсекција на лица и на лични предмети, на станбени простории и на превозни средства, здравствени установи, училишни и предучилишни установи, социјални установи, објекти за производство, промет и складирање на храна, угостителски објекти, како и на населени места при појава на инсекти или опасност од заболувања кои се пренесуваат со инсекти.

Член 41

Задолжителна е дератизација на населбите, околината на населбите, аеродромите, средствата за јавен превоз, складиштата и други работни простории, при појава или опасност од појава на чума, како и по епидемиолошки индикации при појава на глодари или опасност од појава на заболувања чии извори на зараза или преносители се глодари.

Член 42

За дезинсекцијата и дератизацијата на населбите и нивната околина надлежни се општините и градот Скопје, кои ги изведуваат со стручна и техничка помош на центрите за јавно здравје и други правни лица што ги исполнуваат условите пропишани со овој закон и прописите донесени врз основа на него.

Дезинсекцијата и дератизацијата на населбите и нивната околина се изведуваат врз основа на стручни елаборати подготвени од страна на надлежниот центар за јавно здравје.

Надлежниот центар за јавно здравје е должен да го подготви стручниот елаборат од ставот 2 на овој член, без надомест, најдоцна до 1 февруари во тековната година и да го достави до градоначалникот на општината, односно градот Скопје.

Член 43

Дезинфекција, дезинсекција и дератизација можат да вршат здравствени установи и правни лица кои ги исполнуваат критериумите во однос на просторот, опремата и кадарот, начинот и средствата за вршење дезинфекција, дезинсекција и дератизација.

Поблиските критериуми по однос на просторот, опремата и кадарот, начинот и средствата за вршење дезинфекција, дезинсекција и дератизација ги пропишува министерот.

Институтот за јавно здравје на Република Македонија, во соработка со надлежните центри за јавно здравје, ја следи ефикасноста и ја утврдува соодветноста на средствата за дезинфекција, дезинсекција и дератизација и води евиденција на средствата.

Член 43-а

Министерството за здравство ја оценува исполнетоста на критериумите во однос на просторот, опремата и кадарот од членот 43 од овој закон за вршење на дезинфекција, дезинсекција и дератизација.

Барањето за издавање на одобрение за вршење на дезинфекција, дезинсекција и дератизација се поднесува до Министерството за здравство.

Министерството за здравство рок од 30 дена од денот на приемот на барањето за издавање на одобрение за вршење на дезинфекција, дезинсекција и дератизација го издава одобрението или го одбива барањето.

Трошоците за постапката од ставовите 1 и 3 на овој член паѓаат на товар на основачот.

Висината на трошоците од ставот 4 на овој член врз основа на материјалните трошоци за водење на постапката, ја определува министерот за здравство.

Образецот на барањето и потребната документација за исполнетоста на условите по однос на просторот и/или опремата и кадарот и начинот на обезбедување на истата и на добивање на одобрение за вршење на дезинфекција, дезинсекција и дератизација од ставот 2 на овој член ги пропишува министерот за здравство во согласност со министерот за информатичко општество и администрација.

Член 43-б

Одобрението за вршење на дезинфекција, дезинсекција и дератизација се издава за период од пет години.

Одобрението се обновува три месеци пред истекот на рокот за кој е издадено врз основа на претходно утврдена исполнетост на условите за просторот, опремата и кадарот, начинот и средствата за вршење дезинфекција, дезинсекција и дератизација.

Здравствено-хигиенски прегледи

Член 44

Здравствено-хигиенски прегледи заради спречување на заразните болести се вршат над лица, објекти, простории, предмети, вклучувајќи и земање на материјал за насочено лабораториско испитување.

Прегледите од ставот 1 на овој член се задолжителни за:

1) лицата кои спроведуваат воспитно-образовна дејност и здравствена дејност и во објектите и просториите каде што таа дејност се спроведува;

2) лицата кои доаѓаат во контакт во производството и прометот со храна, при снабдувањето на населението со вода за пиење, како и за објектите и просториите каде што таа дејност се спроведува;

3) вработените во производството, подготвувањето и издавањето на лекови и лицата кои на друг начин во текот на работата доаѓаат во непосреден контакт со лекови, како и објектите во кои се произведуваат, чуваат и издаваат лековите и

4) лицата кои укажуваат хигиенска нега, работат во производството на козметички средства или вршат рекреација на населението, како и објектите и просториите каде што таа дејност се спроведува.

Работодавецот е должен да овозможи преглед од ставот 1 на овој член во работните простории и во време додека трае работниот процес, а вработените да ги упатува на здравствени прегледи согласно со прописот донесен врз основа на членот 48 од овој закон.

Трошоците од став 2 на овој член се на товар на работодавачот.

Член 45

Ако постои опасност за ширење на заразна болест задолжителни здравствено-хигиенски прегледи можат да се одредат и за:

- 1) лицата кои преболеле заразна болест и здрави носители на причинителите на заразни болести;
- 2) патниците и нивните предмети, како и средствата во меѓународниот сообраќај;
- 3) лицата кои во текот на својата работа можат да пренесат заразна болест и
- 4) лицата кои со своето однесување можат да пренесат заразна болест.

Член 45-а

Лицата кои преболеле цревен тифус, бациларна дизентерија или салмонелоза, како и лицата за кои се сомнева дека носат заразни бацили на тие болести, подлежат на здравствено-хигиенски прегледи додека врз основа на лабораториски наод не се утврди дека немаат причинители на тие болести.

Начинот на вршење и видот на здравствено-хигиенски прегледи на лицата кои прележале цревен тифус, бациларна дизентетија или салмонелоза, како и формата и содржината на образецот на картонот на бацилоносител ги пропишува министерот за здравство.

Член 46

На лица заболени од заразна болест која се пренесува преку храна, вода, предмети и непосреден и посреден контакт им се забранува работа во производството и прометот на храна, снабдувањето на населението со вода за пиење, лекови, во воспитно-образовната дејност, укажување на неѓа и лекување на населението, во производството на козметички средства, укажување на хигиенска неѓа и рекреација на населението.

Забраната од ставот 1 на овој член се однесува и за здравите носители на предизвикувачите на заразни болести, ако со други мерки не е возможно да се спречи ширењето на заразните болести.

Член 47

За лицата од членовите 45 и 46 на овој закон кои се извор на зараза, односно постои опасност од ширење на заразни болести, здравствено-хигиенските прегледи се задолжителни се додека постојат епидемиолошки индикации.

Член 48

Начинот на вршење, содржината на прегледите, видовите на прегледите и роковите на вршењето на задолжителните здравствено - хигиенски прегледи на вработените, како и формата и содржината на санитарната книшка ги пропишува министерот.

Интрахоспитални инфекции

Член 49

Следење на интрахоспиталните инфекции и преземање мерки за спречување на појава и нивна елиминација е обврска на секоја здравствена установа.

Директорот на здравствената установа е одговорен за спречувањето и сузбивањето на интрахоспиталните инфекции.

Директорот е должен да формира комисија за следење на интрахоспиталните инфекции и да донесе програма за спречување и сузбивање на интрахоспиталните инфекции.

Програмата од ставот 3 на овој член содржи:

- 1) епидемиолошко следење на интрахоспитални инфекции;
- 2) доктринарно спроведување на сите дијагностички и терапевтски постапки, постапки при негување на болни и други постапки;
- 3) доктринарно спроведување на стерилизација, дезинфекција, чистење, како и безбедно ракување со медицински и друг отпад;
- 4) однос на болните и персоналот во врска со евентуално заразување или пренесување на зараза;
- 5) користење на заштитни средства и пропишани постапки од страна на персоналот на работните места и
- 6) едукација на персоналот во однос на интрахоспитални инфекции.

Поблиските критериуми за спречување и сузбивање на интрахоспиталните инфекции ги пропишува министерот.

Здравствена едукација

Член 50

Секој лекар е должен да ги запознае пациентите со превентивните мерки за заштита од заразни болести, значењето на вакцинациите и другите мерки на заштита.

Општините и градот Скопје во соработка со центрите за јавно здравје го планираат и организираат спроведувањето на промоцијата на здравјето и превенцијата од заразните болести на подрачјето за кое се основани во соработка и со други органи и организации.

Министерството го организира и координира процесот на промоција на здравјето и превенцијата од заразните болести на населението во соработка со Институтот за јавно здравје на Република Македонија, центрите за јавно здравје и другите здравствени установи.

III. ДРУГИ МЕРКИ ЗА СПРЕЧУВАЊЕ И СУЗБИВАЊЕ НА ЗАРАЗНИ БОЛЕСТИ

Член 51

Задолжително е испитување на крводарителите и дарителите на ткива и органи, вештачка инсеминација и фертилизација ин витро на присуство на сифилис, вирусните хепатити Б и Ц, ХИВ инфекција и други болести кои се пренесуваат со човечки материјал.

Испитувањето на човечкиот материјал од ставот 1 на овој член е задолжително и во случаи кога земањето на материјалот не е направено во Република Македонија, односно нема доказ дека направените испитувања се негативни.

Член 52

Закопување, ископување и пренос на телото на умрено лице од заразна болест се врши под услови и начин кои оневозможуваат ширење на заразата.

Пренос на телото на умрено лице од ставот 1 на овој член од странство во Република Македонија може да се врши само врз основа на одобрение издадено од министерството во согласност со министерството надлежно за вршење на работите од областа на внатрешните работи.

Условите и начинот на закопување, ископување и пренос на телото на умрено лице од заразна болест ги пропишува министерот.

Член 53

Секој граѓанин, правно и физичко лице се должни да им овозможат на надлежните државни органи, на здравствените установи и здравствените работници да ги извршат пропишаните прегледи на лицата, на објектите, просторот и производите, да земаат потребен материјал за прегледи и да презема и други пропишани мерки, односно определени мерки за спречување и сузбивање на заразните болести.

Член 54

Здравствен работник, односно здравствена установа, која примила на задолжително лекување странски државјанин или му одредила изолација, односно спровела решение за карантин, е должна веднаш да го извести државниот орган надлежен за работите од областа на внатрешните работи.

IV. ПОСЕБНИ ОДРЕДБИ

Член 55

Во случаи на појава на заразни болести кои не се утврдени со овој закон, а претставуваат опасност за целото население Владата на Република Македонија, на предлог на министерството, може да определи да се врши пријавување и да определи преземање на сите или одделни мерки пропишани со овој закон и за други заболувања или причинители.

Член 56

При појава на епидемија на подрачје за кое е основан завод за здравствена заштита епидемијата ја прогласува надлежниот завод.

Во случај кога постои опасност, епидемијата и заразната болест да се шират и на други подрачја, Министерството прогласува епидемија и наложува мерки за нивно сузбивање.

Член 57

Во случај на епидемија, како и во случај на поголеми елементарни и други несреќи кои можат да предизвикаат појава на епидемија на заразна болест, можат да се наредат следниве времени мерки:

- 1) обврска здравствените работници и здравствените соработници да вршат здравствена дејност во вонредни услови;
- 2) ограничување на правото на штрајк;

- 3) ставање на располагање и користење на работни и други простории, опрема, лекови и превозни средства за вршење на здравствена дејност;
- 4) одредување на посебни задачи на здравствените установи и
- 5) други мерки пропишани со овој закон.

Мерките од ставот 1 на овој член траат додека постои опасност од ширење на епидемија.

Владата на Република Македонија на предлог на Министерството одлучува кои од мерките од ставот 1 на овој член ќе се применат и за кој временски период.

Член 58

Кога со мерките пропишани со овој закон не е можно во Република Македонија да се спречи внесување и ширење на одредени заразни болести, Владата на Република Македонија на предлог на Министерството може да ги нареди следниве мерки:

- 1) да одреди услови за патување, како и мерки и услови при враќање од држава каде што постои можност за заразување со посебно опасни заразни болести;

- 2) да забрани патување во држава каде што постои можност за заразување со посебно опасни заразни болести;

- 3) да воспостави посебен режим на движење или да забрани движење на населението во заразените, односно загрозените подрачја;

- 4) да забрани собирање на населението на јавни собири, во кино сали, училишта, јавни објекти, локали и други јавни места, додека трае опасноста од ширење на заразната болест;

- 5) да ограничи или забрани промет на одделни видови на стоки и производи и

- 6) други мерки пропишани со овој закон.

Член 59

Министерот формира Комисија за заразни болести како советодавно тело.

Членовите на Комисијата од ставот 1 на овој член се избираат за време од четири години од редот на истакнати стручњаци од областа на епидемиологијата, инфектологијата, микробиологијата, педијатријата, ветерината и други специјалности.

По потреба министерот може да формира и комисии и за одредени групи на заразни болести или одредени проблеми во спроведувањето на пропишаните мерки за заштита од заразни болести.

Член 60

За спроведување на општите мерки за заштита од членовите 12 и 50 на овој закон што се во надлежност на општините и градот Скопје средства се обезбедуваат во буџетите на општините и градот Скопје.

За спроведување на посебните мерки пропишани со овој закон средства се обезбедуваат од:

- 1) Фондот за здравствено осигурување на Македонија за лицата кои се задолжително здравствено осигурани;

- 2) Буџетот на Републиката за спроведување на превентивните програми и за лицата кои не се опфатени со задолжително здравствено осигурување и

- 3) работодавците за задолжителните здравствено - хигиенски прегледи на вработените.

V. НАДЗОР

Член 61

Надзор над примената на овој закон и прописите донесени врз основа на него врши министерството.

Инспекцискиот надзор над спроведувањето на овој закон и прописите донесени врз основа на него го врши Државниот санитарен и здравствен инспекторат.

Член 62

Општините и градот Скопје вршат надзор над состојбата и движењето на заразните болести на своето подрачје преку размена на информации со надлежниот центар за јавно здравје согласно со овој и друг закон.

Член 63

Во вршењето на надзорот од членот 61 став 2 на овој закон Државниот санитарен и здравствен инспекторат соработува со центрите за јавно здравје.

Член 64

Во вршењето на надзорот Државниот санитарен и здравствен инспекторат има право и должност да:

1) им забрани на лицата кои се заболени од одредени заразни болести да извршуваат одредени работи и работни задачи со кои можат да го загрозат здравјето на други лица;

2) забрани движење на лицата за кои се утврди или сомнева дека се заболени од одредена заразна болест;

3) нареди дезинфекција, дезинсекција, дератизација и други санитарни мерки;

4) одреди изолација на лицата кои се заболени од одредена заразна болест и нивно лекување;

5) забрани работа на лицата кои работат на работни места за кои е пропишан задолжителен здравствен преглед, доколку истиот не бил извршен;

6) одреди здравствен преглед на лицата кои се под сомнение на заразна болест;

7) забрани собирање на лица во училишта, кина, театри, јавни локали и други јавни места, додека трае опасноста од епидемија;

8) забрани работа на правни и физички лица кои не ги исполнуваат пропишаните услови за вршење на лабораториско испитување, дезинфекција, дезинсекција и дератизација, до исполнување на тие услови;

9) забрани дејност во објект кој претставува непосредна опасност за ширење на заразни болести или епидемија и

10) нареди спроведување и на други општи и посебни мерки пропишани со овој закон.

Член 65

Министерството надлежно за вршење на работите од областа на внатрешните работи е должно, во рамките на својата надлежност, да соработува при извршувањето на мерките од членовите 29, 31, 57, 58 и 64 на овој закон.

При извршување на мерките од член 57 и 58 на овој закон, учествуваат и други органи и субјекти за заштита, спасување и помош во согласност со закон.

VI. ПРЕКРШОЧНИ ОДРЕДБИ

Член 66

Глоба во износ од 5.000 евра во денарска противвредност ќе се изрече за прекршок на правно лице, ако:

1) врши микробиолошки испитувања без овластување од министерот и без акредитација (член 16);

2) не пријави заболување кај луѓе од зооноза или не пријави зооноза кај животни (член 22);

3) **Точката 3 е укината**, види: Законот за изменување и дополнување на Законот за заштита на населението од заразни болести ("Службен весник на РМ" бр.149/14).

4) не врши епидемиолошки истражувања (член 26);

5) не спроведе изолација на лица заболени од заразни болести од членот 28 на овој закон;

6) изврши превоз на лица болни од заразни болести на начин спротивен на членот 30 од овој закон;

6-а) не обезбеди најмалку еден лекар со соодветна медицинска опрема и лекови кој ќе ја придружува групата и/или не достави список на патници и/или извештај за патувањето со назначени гранични премини при заминување и враќање во Република Македонија до Државниот санитарен и здравствен инспекторат (член 33 став 3);

7) не изврши или оневозможи вршење на превентивна или задолжителна дезинфекција, дезинсекција и/или дератизација или изврши дезинсекција и дератизација на населбите и нивната околина без подготвен елаборат подготвен од страна на надлежниот центар за јавно здравје (членови 39, 40, 41 и 42);

8) врши дезинфекција, дезинсекција и дератизација спротивно на членот 43 на овој закон;

9) врши дејност без извршени здравствено-хигиенски прегледи на лицата утврдени во членот 44 став 2 на овој закон или оневозможи вршење на преглед на работни простории (член 44 став 3);

10) не ја следи состојбата или не преземе мерки за спречување и елиминација на интерхоспитална инфекција или на друг начин не постапи согласно со членот 49 на овој закон;

11) не изврши задолжително испитување од членот 51 на овој закон;

12) врши превоз, закопување и ископување на тело на умрен спротивно на членот 52 од овој закон;

13) не пријави задолжително лекување или одредување друга мерка на странски државјанин согласно со членот 54 на овој закон на органот надлежен за внатрешни работи;

14) во случај на епидемии, елементарни и други несреќи кои можат да предизвикаат епидемиско јавување на заразни болести, не постапува согласно со членот 57 на овој закон;

15) постапува спротивно на мерките пропишани во членот 58 на овој закон и

16) не ги спроведува или оневозможува спроведување на мерките наредени од Државниот санитарен и здравствен инспекторат согласно со членот 64 на овој закон.

Глоба во износ од 30% од одмерената глоба за правното лице ќе му се изрече за прекршоците од ставот 1 на овој член и на одговорното лице во правното лице.

Член 66-а

Глоба во износ од 50.000 евра во денарска противвредност ќе се изрече за прекршок на лабораторија што нема да пријави причинител согласно членовите 23 и 24 од овој закон.

Глоба во износ од 30% од одмерената глоба за правното лице ќе му се изрече за прекршоците од ставот 1 на овој член и на одговорното лице во правното лице.

На лабораторија што нема да пријави причинител согласно членовите 23 и 24 од овој закон, задолжително ќе се изрече прекршочна санкција привремена забрана за вршење на дејност на микробиолошка лабораторија.

Глоба во износ од 25 евра во денарска противвредност ќе му се изрече за прекршок на овластеното службеното лице во Министерството за здравство кое нема да издаде одобрение за вршење на дезинфекција, дезинсекција и дератизација, односно не го одбие барањето во рокот од членот 43-а став 3 од овој закон.

Член 67

Глоба во износ од 300 до 650 евра во денарска противвредност ќе се изрече за прекршок на физичко лице, ако:

1) открие или се посомнева на заразна болест, а не ги преземе пропишаните мерки со овој закон (член 15);

2) не пријави заразна болест, односно сомневање за заразна болест или носителство на причинител (членови 17, 18, 19 и 20);

3) не упати лице каснато од бесно или сомневање на бесно животно за антирабична заштита (член 21);

4) одбива изолација, задолжително лекување или друга мерка од членот 28 или карантин од членот 29 на овој закон;

5) одбие или на друг начин оневозможи спроведување на надзорот од членот 31 и 32 на овој закон;

6) лице или родител/старател одбие вакцинирање за болестите утврдени во членот 33 на овој закон или заштита со специфичен имуноглобулин (член 34) или заштита со лекови (член 36);

7) не изврши претходен преглед или даде вакцина без присуство и под надзор на доктор по медицина (член 35);

8) одбие задолжителна дезинсекција од членот 40 на овој закон;

9) не изврши или избегнува вршење на задолжителен здравствен преглед (членови 44 и 45) и

10) постапи спротивно на забраната од членот 46 на овој закон.

Член 67-а

За прекршоците утврдени во членовите 66, 66-а и 67 од овој закон, државниот санитарен и здравствен инспектор е должен на сторителот на прекршокот да му издаде прекршочен платен налог, согласно Законот за прекршоците.

Државниот санитарен и здравствен инспектор е должен да води евиденција за издадените прекршочни платни налози и за исходот од прекршочните постапки.

Во евиденцијата од ставот 2 на овој член се собираат, обработуваат и чуваат следните податоци: име и презиме, односно назив на сторителот на прекршокот, живеалиште, односно престојувалиште, седиште, вид на прекршокот, број на прекршочниот платен налог кој му се издава и за исходот на постапката.

Личните податоци од ставот 3 на овој член се чуваат пет години од денот на внесување во евиденцијата.

Формата и содржината на прекршочниот платен налог ги пропишува министерот за здравство.

„Член 67-б

Одмерувањето на висината на глобата за правното лице се врши согласно Законот за прекршоците.

Член 67-в

За прекршоците утврдени со овој закон прекршочна постапка води и прекршочна санкција изрекува надлежниот суд. “

VII. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 68

Подзаконските прописи предвидени со овој закон ќе се донесат во рок од шест месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон.

До денот на влегувањето во сила на прописите од ставот 1 на овој член ќе се применуваат постојните прописи ако не се во спротивност со одредбите на овој закон.

Член 69

До акредитирањето на микробиолошките лаборатории согласно со прописите за акредитација, микробиолошки испитувања можат да вршат постојните овластени лаборатории.

Член 70

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престануваат да важат Законот за заштита на населението од заразни болести што ја загрозуваат целата земја (“Службен лист на СФРЈ” број 51/84, 63/90 и “Службен весник на Република Македонија” број 15/95) и Законот за заштита на населението од заразни болести (“Службен весник на СРМ” број 18/76 и 37/86 и “Службен весник на Република Македонија” број 15/95).

Член 71

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.

ЗАВРШНА ОДРЕДБА
од Законот за изменување и дополнување на
Законот за заштита на населението од заразни болести
(“Службен весник на РМ” бр.139/08)

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ
од Законот за изменување и дополнување на
Законот за заштита на населението од заразни болести
("Службен весник на РМ" бр.99/09)

Член 13

Подзаконските прописи предвидени со овој закон ќе се донесат во рок од шест месеца од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 14

Се овластува Законодавно-правната комисија на Собранието на Република Македонија да утврди пречистен текст на Законот за заштита на населението од заразни болести.

Член 15

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ
од Законот за изменување и дополнување на
Законот за заштита на населението од заразни болести
("Службен весник на РМ" бр.149/14)

Член 19

Здравствените установи и правните лица кои ги вршат работите на дезинфекција, дезинсекција и дератизација ќе ја усогласат својата работа со одредбите од овој закон и подзаконските акти кои произлегуваат од него во рок од 30 дена од денот на влегување во сила на одредбите на овој закон.

Член 20

Подзаконските акти предвидени со овој закон ќе се донесат во рок од шест месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 21

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ
од Законот за изменување и дополнување на
Законот за заштита на населението од заразни болести
("Службен весник на РМ" бр.150/15)

Член 5

Подзаконскиот акт утврден со овој закон ќе се донесе во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 6

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ
од Законот за изменување и дополнување на
Законот за заштита на населението од заразни болести
(„Службен весник на РМ“ бр.37/16)

Член 3

Подзаконскиот акт утврден со овој закон ќе се донесе во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 4

Започнатите постапки до денот на започнување на примената на овој закон ќе завршат согласно со законот по кој биле започнати.

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе започне да се применува со започнувањето на примената на Законот за општа управна постапка согласно со членот 141 од Законот за општа управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ број 124/15).